

دریغا عابدی افسوس، افسوس!

علی رضا قزوه*

نبودش الفتی با اهلِ سالوس کسی کاو بود با خورشیدِ مأنوس
کسی کاو سوختِ عمری جان خود را برون آمد ز خاکش بانگِ ققنوس
کسی که نکته‌های فکر بکرش نشاندۀ علم را بر تخت طاووس
کسی کاو بود در شب‌های دهلی چراغِ فارسی را همچو فانوس
سخن از کیست؟ از پیری خردمند که فقدانش بود در جمع محسوس
کسی که حکمتش را شور می‌داد حکیم نامدار خطّۀ طوس

صد و یک بار با تسییح گفتم

«دریغا عابدی افسوس افسوس»

(۱۰۱+۱۹۱۰=۲۰۱۱ م)

* مدیر مرکز تحقیقات فارسی، دهلی نو.